

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312205634
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312205634.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov - matky: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom v O., J. XXXX a otca: R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. nad Y., M. R. Y. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom v V., X.. Sv. C. XXXX/XXA, za účasti H. L. (L.), nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, o úpravu práv a povinností rodičov a starej matky H. L. k maloletej C., na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 13. marca 2014 sp. zn. 5P/50/2012-558, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky H. L. na zverenie maloletej C. L. do jej náhradnej starostlivosti zamietol, **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd maloletú C. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude zastupovať a spravovať jej majetok. Návrh otca na zverenie mal. C. do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Návrh starej matky H. L. na zverenie mal. C. do svojej náhradnej starostlivosti zamietol. Otca zaviazal platiť výživné na mal. C. vo výške 50 Eur mesačne. Zameškané výživné za obdobie od 01.02.2012 do 28.02.2014 vo výške 275 Eur otcovi povolil splácať mesačne v splátkach po 5 Eur spolu s bežným výživným (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Zároveň upravil styk otca s maloletou. Návrh otca zaviazat matku informačnou povinnosťou podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine zamietol. Účastníkom náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nepriznal. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom H. L. (starej matky maloletej), svedkov MUDr. F. H., C. Y., S. G. (starej matky maloletej), C. Y., B. G., E. M., U. H., MUDr. J. F. - psychiatra matky, znalkyne MUDr. G. Y., znalkyne Mgr. Emílie Kollárovej, oboznámením sa so znaleckými posudkami MUDr. Dagmar Štrocholcovej a Mgr. Emílie Kollárovej, oboznámením sa so správami od Mestského úradu Dubnica nad Váhom, potvrdením od MUDr. J. F. zo dňa 29.10.2009, MUDr. F. H. - detskej lekárky maloletej, správami od Mestského úradu Turzovka, správou zo Sociálnej poisťovne Považská Bystrica, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, oboznámením sa s vyjadrením okresného prokurátora, pričom všetky vykonané dôkazy hodnotil tak jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh matky na zverenie mal. C. do jej osobnej starostlivosti je dôvodný. Vykonaným dokazovaním nezistil tvrdené nedostatky zo strany otca v starostlivosti matky o maloleté dieťa. Pri rozhodovaní prihliadal najmä na záujem mal. dieťaťa, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, tolerancie a harmónie a

aby jeho výchova smerovala k rozvoju jeho osobnosti, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva. Nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, ktoré sa vyvíja v norme, načas. Samotná existencia duševného ochorenia matky je známa všetkým účastníkom konania. Za týmto účelom boli vykonané znalecké dokazovania znalcami z odboru psychiatrie a psychológie, ktorí v žiadnom prípade nevylúčili, že matka nie je spôsobilá postarať sa o mal. dieťa s pomocou príbuzných, ktorú pomoc taktiež potrebuje otec, pre ich hluchotu a nemožnosť rozprávať. Psychiater MUDr. J. F. na pojednávaní v roku 2014 uviedol, že je ošetrovujúcim lekárom matky od roku 1994, že matka aj napriek krátkodobej hospitalizácii v auguste 2013 je v remisii (v úzdruve), dodržiava pravidelnú liečbu, kontroly lekára a že aj on má množstvo obdobných pacientok, ktoré s takýmto ochorením vychovávajú mal. deti. V danom prípade väčším hendicapom je hluchota matky, ktorú trpí (obdobne u otca), ako je duševná porucha, keďže matka tak aj otec v dôsledku toho, že nepočujú a nerozprávajú majú horší kontakt s ľuďmi a sú odkázaní na pomoc svojich príbuzných. Ako spúšťač psychických problémov matky jednoznačne uviedol dlhodobý spor rodičov o maloletú, dlhodobú frustráciu z tohto konania, ktoré už trvá niekoľko rokov, pričom u matky nie sú prítomné symptómy duševnej poruchy v pravom slova zmysle; sú spôsobené stresom a napätím z tohto konania. Pokiaľ by tento spor medzi rodičmi, resp. medzi ich príbuznými bol riešený, jednoznačne by sa upravil a stabilizoval aj duševný stav matky. U matky sa jedná o diagnostikovanú schizoafektívnu poruchu, ochorenie, ktoré sa prejavuje poruchami nálad, depresívnym syndrómom, poruchami myslenia, bludmi, vzťahovačnosťou, pocitmi ublíženia, niekedy sa prejavujú aj poruchy vnímania. Nejedná sa o symptómy duševnej poruchy v pravom slova zmysle, ale o symptómy spôsobené stresom a napätím vo sfére citovej. Z uvedených vyjadrení znalcov ako aj psychiatra vyplýva, že duševné ochorenie matky, ako aj hluchonemota, ktorou trpí aj otec, nijakým spôsobom nepreukazujú nespôsobilosť matky poskytovať riadnu starostlivosť o maloletú. Zo všetkých dôkazov predložených súdu, správ od obvodnej lekárnice maloletej MUDr. H., MsÚ Turzovka, Materskej školy Turzovka, ktorú maloletá navštevuje, ako aj zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka dieťaťu poskytuje riadnu starostlivosť a neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti. V konaní bol namietaný duševný stav matky, pre ktorý by nebola spôsobilá matka vychovať mal. C., zo strany otca so svojou rodinou. Nevyhovelo návrhu otca na pedopsychologické vyšetrenie mal. C. na posúdenie vzťahu k oboj rodičom, na základe tvrdenia otca, že po stretnutí mal. C. otca odmieta opustiť, chce zostať s ním, veľmi plače, odmieta svoju matku vo svojom veku a podobne. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že vzťah mal. C. k matke a k otcovi je veľmi pozitívny, tak zo strany matky ako aj zo strany otca je dieťa zahrňované láskou a pozornosťou. V priebehu konania bolo sice poukazované na lepšiu ekonomickú situáciu otca a jeho príbuzných, čo však nie je dôvod na zmenu rodinného prostredia, v ktorom je (v súčasnej dobe) maloletá vychovávaná. Zaoberal sa aj úvahou o striedavej starostlivosti rodičov o mal. C., vychádzajúc aj zo záverov znaleckého posudku Mgr. Kollárovej. V danom prípade striedavá starostlivosť rodičov o mal. dieťa by si neplnila svoj účel z viacerých dôvodov. Vychádzal z toho, že hlavnou podmienkou je schopnosť oboch rodičov vzájomne komunikovať, vytvoriť rodičovskú koalíciu, komunikovať o potrebách a záujmoch mal. dieťaťa. Striedavá starostlivosť je v záujme mal. dieťaťa, ak rodičia bývajú blízko seba, t.j. dieťa má jedného lekára, navštevuje jednu školu a ďalej, že rodičia (rodiny rodičov navzájom) sú schopní spolu komunikovať. V danom prípade rodičia a starí rodičia v záujme dieťaťa pokojný život nerešpektujú. Uprednostňujú viac svoje potreby a záujmy, pred záujmom mal. C.. Vzťah medzi týmito rodinami je veľmi negatívny až nenávisťný a dieťa je rukojemníkom v ich konfliktných vzájomných vzťahoch, ako aj v ich neschopnosti konštruktívne riešiť tento spor, pričom každý z nich poukazuje na to, „že má na zreteli čo najlepší záujem mal. dieťaťa“. V priebehu celého konania sa súd snažil primäť rodičov ako aj príbuzných ku vzájomnej komunikácii, začať od seba, prestať v danej situácii obviňovať všetkých ostatných okolo seba, vrátane zainteresovaných orgánov, ako aj súd. Nemal preukázané počas konania, že by otec aspoň 1-krát sám prišiel za matkou, aby spolu riešili (bez prítomnosti príbuzných) vzájomné problémy, ako aj výchovu mal. C.. Vzhľadom k tomu, že nezistil nedostatky v starostlivosti matky o mal. dieťa aj napriek dosiahnutiu veku 3-och rokov dieťaťa a nástupu do materskej školy, nepreukázali sa tvrdenia otca o nespôsobilosti matky vychovať maloletú a neboli splnené predpoklady pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, návrhu matky na zverenie mal. C. do jej osobnej starostlivosti vyhovel a návrh otca a starej matky H. L. na zverenie maloletej do ich starostlivosti, zamietol. Vzhľadom na uvedený záver o zverení maloletej do výchovy a opater matky, v zmysle § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, upravil styk otca s maloletou a to v priebehu kalendárneho roka, ako aj počas Veľkonočných sviatkov, jarných prázdnin, Vianočných sviatkov a letných prázdnin. Zároveň určil výživné otca na mal. C. vychádzajúc zo zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec. Namietal, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovania, ktoré však na vývoj, telesný i duševný vývin maloletej nesprávne vyhodnotil. Nesprávne dospel k záveru, že matka sa vie postarať o mal. C. a v jej starostlivosti nenašiel žiadne nedostatky. Výpoveď MUDr. F., psychiatra matky je potrebné hodnotiť ako svedeckú výpoveď a nie ako výpoveď znalca. Aj z tejto výpovede vyplýva, že matka bola hospitalizovaná v auguste 2013 opätovne a ďalšie krátkodobá hospitalizácia sa mala udiť od 01.02.2014 do 02.02.2014. Nesúhlasí s tvrdením MUDr. F., že najväčším hendicapom matky je hluchota a nie jej psychické ochorenie. Okresný súd nehodnotil aj ďalšie správy - vyšetrenie matky od lekárov - psychiatrov FN Žilina, podľa ktorých sa do popredia u matky dostávajú postprocesuálne zmeny osobnosti s ochudobnením v záujmovej oblasti, bulických funkcií, obmedzovanie sociálnych kontaktov. Prognóza vývoja stavu situácie dlhodobej frustrácie je nepriaznivá. Je preto zarážajúce, že ošetrojúci psychiater vedome zľahčuje psychiatrické ochorenie matky, u ktorého nie je možné vylúčiť prípadné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony. Okresný súd v prospech neho nehodnotil závery znaleckého dokazovania psychiatricky MUDr. Štrocholcovej a MUDr. Kollárovej, ktoré do konania boli ustanovené ako znalkyne a ich odborné závery sú pre súd záväzné. Okresný súd nevzal do úvahy alarmujúci zdravotný stav maloletej, keďže matka starostlivosť o dieťa zanedbáva, maloletá má neustále zápaly v perigenitálnej oblasti, má nedostatočnú hygienu. Uvedené zanedbanie starostlivosti bolo potvrdené v lekárskej správe doloženej súdu na pojednávaní dňa 20.02.2014 ako aj v lekárskej správe LSPP zo dňa 13.12.2013. Uvedená skutočnosť sa objavila i vo výpovediach svedkov v trestnom konaní, v ktorom bol otec vyšetrowaný pre sexuálne zneužívanie maloletej, ktoré neskôr bolo zastavené. Uvedená skutočnosť z trestného spisu je doložená výpoveďou S. G. (jeho matkou), R. G. (jeho otca), B. G. (jeho sestry) a F. L. (jeho susedy). Namietal ďalej, že kolízny opatrovník dôsledne pomery u matky riadne nezisťoval. Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 20.02.2014 doložil ako písomnú správu k predmetnému konaniu svoje vyjadrenie k výzve súdu ku konaniu 16Em/6/2013 zo dňa 10.01.2014 vo veci úpravy styku s maloletou a nie k predmetu prejednávanej veci. Kolízna opatrovníčka podala v konaní ústnu správu, ktorej relevancia nebola ničím verifikovaná. Správa neakceptovala a nereflektovala záujem maloletej, práva a povinnosti rodičov, skutočný výkon rodičovských práv a hlavne povinností. Vyjadrenia pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny neboli ničím podložené (dokonca môžu byť i klamstvom), pričom súd vzal uvedenú výpoveď do úvahy ako dôkazný prostriedok. Okresný súd žiadnym spôsobom nezisťoval názor mal. dieťaťa, komu chce byť zverený a rovnako nevenoval žiadnu pozornosť tvrdeniu, že dieťa matku odmieta, nechce byť s ňou, chce bývať u otca. V tomto smere navrhol vykonať dokazovanie pedopsychológom a to z dôvodu vypočutia mal. dieťaťa a zistenia jeho názoru. Súd mal za pomoci odborného posúdenia skúmať, či maloletá je vzhľadom na jej vek a stupeň vyspelosti schopná vyjadriť svoje potreby a prania a v kladnom prípade, či už za pomoci znalca alebo kolízneho opatrovníka, zistiť jej postoj k rodičom. Súd návrh na vykonanie dokazovania zamietol aj napriek tomu, že sa jedná o dôkaz nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, spôsobilý dokázať rozhodujúce skutočnosti, majúce pre rozhodnutie podstatný význam. Telesný a mentálny vývoj mal. C. nie je taký dokonalý, ako ho opisuje stará matka alebo kolízny opatrovník. Súdu bolo známe že na podnet ÚPSVaR Trenčín sa začalo trestné stíhanie na neznámeho páchatela a to z dôvodu jej neadekvátneho správania sa maloletej, či nadmerného záujmu o druhotné pohlavné znaky. Na uvedené skutočnosti upozornil ÚPSVaR Trenčín v čase, keď sa maloletá u neho zdržiavala v čase od 17.08.2013 do 11.09.2013. Neprimerané správanie sa maloletej (nadmerná masturbácia) sa podľa detského psychológa Dr. B. vyskytuje u detí väčšinou do 3 rokov veku, pričom ide o prípady, kde je málo lásky, prirodzeného citu, blízkosti, veľa stresu a podobne. Matka aj v súčasnej dobe mu bráni stýkať sa s maloletou a aj z dôvodu svojho psychiatrického ochorenia a jej vlastnickeho vzťahu k maloletej snaží sa mu brániť stretávať sa s dcérou. K takémuto účelovému konaniu matky dochádza už od roku 2009. Už uznesením sp. zn. 10P/124/2012 zo dňa 28.11.2012 upozornil súd jeho a matku na § 25 ods. 4 Zákona o rodine, že v prípade preukázania odporujúceho záujmu mal. dieťaťa, akým je nepochybne možnosť zlého úmyslu jedného z rodičov, s cieľom obmedzenia či vylúčenia druhého z rodičov z výkonu jeho rodičovských práv, môže byť súdom v konečnom dôsledku vyhodnotené ako diskvalifikujúce takéhoto rodiča pre riadnu osobnú starostlivosť a výchovu mal. dieťaťa a môže viesť k zmene rozhodnutia o zverení mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti. Aj v znaleckom posudku MUDr. Štrocholcovej a MUDr. Kollárovej bol vyhodnotený vzťah matky maloletej ako vlastnícky, čo znalkyne pre dieťa hodnotili ako negatívum a obmedzujúci pre ďalší vývoj dieťaťa. Matku charakterizovali ako osobu, ktorá nechce k dieťaťu nikoho pustiť, čo bude viesť aj k sociálnej izolácii dieťaťa. Aj kolízny opatrovník uznal, že matka má problémy s umožnením jeho stretávania sa s maloletou. Aj napriek všetkým uvedeným dôkazom okresný súd zistené skutočnosti ignoroval, svojvoľne vyhodnocoval, prekrúcal fakty a dieťa ponechal v starostlivosti matky napriek tomu, že matka má slabú sociálnu zložku intelektu, základné sociálne, právne, etické normy a vedomosti až hlboko subnormné. Už aj v predchádzajúcom

rozhodnutí odvolací soud dal do pozornosti, že od troch rokov dieťaťu začne fungovať rozum, dieťa si pamätá, získava sociálne skúsenosti, pričom u neho budú vytvorené lepšie predpoklady pre formovanie duševného a rozumového vývoja dieťaťa. Preto do budúca, ak dieťa dospeje do takého veku, reálne vyvstane potreba nanovo upraviť pomery maloletej k rodičom, napríklad vykonaním striedavej starostlivosti. V súčasnom období maloletá bude vo veku 5-tich rokov, teda dospela do veku, kedy z dôvodu nedostatočnej schopnosti matky sa náležite postarať o maloletú, môže byť narušený psychický a mentálny rozvoj maloletej. Okresný súd nesprávne interpretoval, že zmena zverenia maloletej nie je nutná z dôvodu lepšej ekonomickej situácie jeho rodiny, keďže na takúto okolnosť, ktorá by bola podstatná pre zmenu zverenia maloletej ani nepoukazoval, poukazoval najmä na zdravotný stav matky, na jej mentálnu kapacitu, keď do popredia sa dostávajú postprocesuálne zmeny osobnosti matky s ochudobnením v záujmovej oblasti, bulických funkcií a obmedzovanie sociálnych kontaktov. S takýmto vyhodnotením situácie okresným súdom nemôže súhlasiť. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu otca žiadal rozsudok ako správny potvrdiť. Uviedol, že okresný súd rozhodol správne a v záujme mal. dieťaťa. Riadne a dôsledne zistil skutkový stav vecí, vykonal navrhnuté dôkazy a na základe vykonaných dôkazov dospel k správne rozhodnutiu. Otec vo svojom odvolaní opakovane osočuje a znevažuje prácu kolízneho opatrovníka, ktorý háji záujmy mal. dieťaťa a predkladá súdu písomné vyjadrenia inštitúcií (detský lekár, Mesto Turzovka, materská škola) s klamným hodnotením starostlivosti matky o svoju dcéru. Naďalej trvá na svojich tvrdeniach, že matka riadne zabezpečuje starostlivosť o svoju dcéru, býva sama s dcérou v 2-izbovom byte, všetky úkony okolo dieťaťa vykonáva sama, je samostatná. Mal. C. má s matkou vytvorený veľmi dobrý citový vzťah a samozrejme má rada i svojho otca. Matka mal. C. riadne pripravuje na styk s otcom. Úrad nemá vedomosť o tom, že by pri styku otca s dieťaťom dochádzalo k problémom. Úrad neustále apeluje na rodičov mal. C., aby spolu začali komunikovať, nakoľko ide o ich dieťa a mali by mať na zreteli jeho najlepší záujem. Nie je vhodné, aby otec sústavne útočil na všetky inštitúcie (súd, detský lekár, psychiater, kolízny opatrovník) a nesnaží sa spolu s matkou hľadať najlepšie riešenie pre dcéru.

Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Odvolanie spočíva v prevažnej miere v útokoch na jej osobu, ktoré sa nezakladajú na pravde. Odvolanie je nevecné a prehliada základný fakt - záujem maloletej. Nie je žiadny dôvod mal. C. vytrhávať z prostredia, kde je šťastná a zvyknutá. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že zanedbáva maloletú zo strany hygienickej a vývojovej a je o maloletú je patrične postarané. Nie je alarmujúci ani zdravotný stav maloletej. Má podozrenie, že otec maloletej spolu so svojou matkou C. príliš sledujú, hľadajú na nej všetko zlé, aby jej ublížili a očierňovali ju. Otec sa o mal. C. nevie postarať, stará sa o ňu matka otca maloletej. Napriek tomu nebráni stretávaniu sa maloletej s otcom, styk je pravidelný a prebieha k spokojnosti, nebyť starých rodičov G.. Je prirodzené, že maloletá plače, keď ju otec privezie zo styku, keďže plače aj vtedy, keď k otcovi odchádza. Maloletá sa s otcom nestretne iba vtedy, keď je chorá, čo otcovi vopred oznámi SMS správou. Vzťah s otcom by sa vyvíjal inak, keby sa do tohto nestarala pani G., ktorá chorobne túži získať a ukradnúť jej C. do svojej moci, preto na ňu útočí.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny, vo výrokoch napadnutých odvolaním otca, potvrdil.

Okresný súd na základe rozsiahle vykonaného dokazovania od podania návrhu v roku 2009 až do vynesenia rozsudku v roku 2014 riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého správne rozhodol, keď vyhovel návrhu matky na zverenie mal. C. do jej osobnej starostlivosti v zmysle podmienok uvedených v § 36 ods. 1 Zákona o rodine, a následne, keď rozhodol o vyživovacej povinnosti otca k maloletej a o úprave styku otca s maloletou podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Stotožnil sa so záverom okresného súdu, že skutkové zistenia nedávajú záver pre vyhovenie návrhu otca na zverenie mal. C. do jeho osobnej starostlivosti, prípadne pre nariadenie striedavej starostlivosti otca a matky o mal. C.. Odvolanie otca proti rozsudku okresného súdu z dôvodov v ňom uvedených, nepovažoval za dôvodné. Krajský súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v podstatnej miere stotožňuje (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Za podstatné považuje vyjadriť sa len k tým skutočnostiam, ktoré

sú odvolacími dôvodmi otca proti rozsudku okresného súdu a ktoré sú významné pre právne posúdenie veci okresným súdom.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania okresným súdom, krajský súd dospel k záveru, že tvrdenie otca tak v priebehu celého konania, ako aj v odvolaní proti rozsudku okresného súdu, že matka z dôvodu svojho zdravotného postihnutia - duševnej choroby a následne jej správania, nie je schopná postarať sa o výchovu maloletej C., prípadne, že svojim správaním a spôsobom výchovy ohrozuje zdravý, duševný, ako aj fyzický vývin mal. C., nebolo v konaní preukázané. K okolnostiam psychickej choroby matky maloletej v nadväznosti na jej schopnosti zabezpečovať po všetkých stránkach výchovu a duševný rozvoj mal. dieťaťa, bolo zo strany okresného súdu vykonané rozsiahle dokazovanie. Nemožno v tomto smere znižovať vážnosť svedeckej výpovede MUDr. F., psychiatra matky, u ktorého je matka v liečbe od roku 1994, ktorý zdravotný stav matky v uvedenom smere pozná najlepšie a vie sa objektívne vyjadrovať k okolnostiam uvedeného zdravotného postihnutia ako aj prognóze ďalšej liečby. Okresný súd správne vykonaný dôkaz výsluchom svedka - lekára matky hodnotil aj v súvislosti s ostatnými výsledkami dokazovania, napr. vo vzťahu aj k znaleckému posudku č. 4/2011 vypracovaným MUDr. Dagmar Štrocholcovou. Vzhľadom na podaný návrh na začatie konania na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky ako aj otca, boli vykonané viaceré šetrenia kolíznym opatrovníkom mal. dieťaťa, dopytom ako aj osobným výsluchom detskej lekárky maloletej MUDr. F. H., výsluchom svedkyne C. Y., triednej učiteľky maloletej, pričom na základe takto rozsiahleho vykonaného dokazovania nebolo preukázané žiadne zanedbanie starostlivosti matky o mal. C., naopak, tak detská lekárka, ako aj triedna učiteľka hodnotili, že maloletá chodí čistá, upravená, matka sa o dieťa vzorne stará, s veľkou láskou, dieťa je spokojné, čisté, krásne oblečené a maloletá žiadnym spôsobom naznačovaným zo strany otca, nie je zanedbávaná. Na doplnenie dôvodov rozsudku okresného súdu krajský súd poukazuje na obsah uznesenia OR PZ, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie všeobecnej kriminality Čadca, sp. zn. ČVS:ORP-549/OVK-CA-2013 zo dňa 25. novembra 2013, ktorým bolo trestné stíhanie podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku voči matke maloletej vo veci zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona zastavené. Otec v odvolaní proti rozsudku okresného súdu poukazoval opätovne na uvedené „neobvyklé správanie sa maloletej pod vplyvom jej matky“, pričom z obsahu predmetného uznesenia vyplýva, že dieťa sa k označenému správaniu podrobilo pedopsychiatrickému vyšetreniu u detskej psychiatričky MUDr. H. E., pediatickej gynekologičky MUDr. F. O., bola zabezpečená správa od ošetrojúcej lekárky mal. C. JUDr. F. H., bola vykonaná kontrola pracovníčkou Mestského úradu Turzovka pani O. a na základe takéhoto zhromaždenia dôkazov nebolo preukázané otcom uvádzané správanie sa maloletej, naopak bolo zistené, že dieťa pri vyšetreniach bolo vysmiata, na otázku nepotvrdilo žiadne uvedené negatívne správanie sa matky alebo babky, naopak bolo poukázané na vzorné a ukážkové správanie sa matky pri výchove maloletej.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že počas priebehu konania bolo poukazované zo strany otca, resp. jeho matky (ako správne konštatoval okresný súd v dôvodoch rozsudku) na negatívne správanie sa matky, na jej nemožnosť a neschopnosť riadne zabezpečovať výchovu maloletej, čo sa v priebehu celého konania a na základe výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne nepreukázalo. Správne potom konštatoval okresný súd v závere, že vzhľadom na takéto pretrvávajúce negatívne správanie sa obidvoch rodín navzájom, i keď medzi matkou a otcom maloletej je daný pozitívny vzťah, ktorý by bolo možné rozvíjať len bez zásahu ich blízkych (ich rodičov), nie sú dané podmienky k tomu, aby mal. C. bola zverená do striedavej starostlivosti otca a matky. Aj na základe záverov znaleckého posudku Mgr. Emílie Kollárovej, striedavá starostlivosť u obidvoch rodičov by sa javila z dlhodobého hľadiska ako jednoznačne v prospech dieťaťa, musela by však existovať na určitej požadovanej úrovni komunikácia medzi obidvoma rodinami. Aj keď znalkyňa Mgr. Emília Kollárová v znaleckom posudku s MUDr. Dagmar Štrocholcovou predpokladajú lepší a kvalitnejší vývoj maloletej u otca, ako u matky, krajský súd zhodne s názorom okresného súdu vyvodil, že len „prognóza lepšieho prostredia výchovy“ samá o sebe nemôže vyvolať zmenu pomerov v starostlivosti o maloletú, vychádzajúc z vyššie uvedených okolností danej prejednávanej veci.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch odvolaním otca ako správny v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže sa jedná o konanie vo veci maloletého dieťaťa.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.